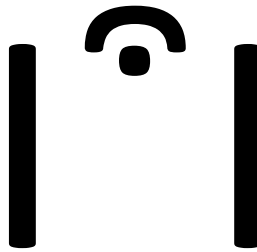

Bijslippen

in psychiatrie en trein

**over arren moedige
mensenrechten en plichten**

Opgedragen aan:

**Marjon Verhaeren & Mart van de Mortel
& Jerry van Doorn †**

!k'e e |xarra //ke
People who are different come together (1)

De jongen was verbijsterd
door de vreemdheid van dit alles.
Hij kon de lijn niet ontdekken
tussen wat normaal was en wat niet.
Nee, die lijn
liet hem struikelen en werd een strop
waaraan hij vol schaamte
uitgestald hing voor de hele wereld. (2)

Bijlijpen = al slijpende afwerken, de juiste vorm geven
Afslijpen door wind, water, ijs = erosie
Afslijpen door een klusjersmens = bij/aflijpen

¹ Pippa Skotnes (2007). Claim to the Country. Johannesburg/Cape Town
ZA: Jacana.

² Rollo Skinner (2024). Van nature queer. Amsterdam: Prometheus.

Op de kaft staat een print afgebeeld, gemaakt door:

kunstenaar : **Thamae Kaashe**, Kuru Art, D'kar, Botswana

titel : Train station

nummer : 1 van 6

afmetingen : 12.2 x 14.8 cm

“Thamae joined the Kuru Art Project in 1990 and is one of the artists who has been with the Kuru Art Project for the longest period of time. Since then, he has developed and matured as an artist. His earlier works portrayed fantastic swirling compositions, while the bold and expressive colour combinations is characteristic of his later years. He pays attention to small details which articulates his relation to his environment and explores themes around his identity as San within a contemporary society. In his linocuts he sometimes addresses social and environmental issues, like in his linocuts that won him the first prizes in Botswana’s National Competitions for 2013 and 2014, 2017, 2018 and 2022. Thamae works in a variety of mediums ranging from extremely large canvasses to linocuts, etchings and lithographs.”⁽³⁾

(privébezit)

³ <https://kuruart.com/project/thamae-kaashe-2/>

Inhoudsopgave

1. Doordenkelijk	pag. 11
2. Schildering <i>Zes dwaalsporen</i>	pag. 17
3. Mensenrechten <i>Tien dwaalsporen</i>	pag. 49
4. Gebaren – wenken – plekken <i>Drie dwaalsporen</i>	pag. 111
5. Kunnen we er iets mee? ✘ in de trein ✘ in de psychiatrie: Ik + Jij ≠ Wij	pag. 127
6. Oogappel & Anders	pag. 181
Extensie: Duaal	pag. 191
Met dank aan	pag. 195
Colofon	pag. 207

1. Doordenkelijk

Dit boek loopt op met een doordenkvolgorde. Die doordenkvolgorde is in dit geval doen op basis van vage associaties en speculatieve ideetjes. Stel je voor, het schrijfkotje ligt vol met papiertjes en stapeltjes boeken waaruit het hutseklutserig schrijven kan putten. Dat, dus! De doordenkelijke volgorde laat zich globaal uiteenleggen met de werkwoordelijke vaagheden:

- *de taal van alledaagsheden in beweging zetten –*
- *opgeroepen bewegingen verdiepen –*
- *bijgeslepen verdiepingen selectief monterend vervlechten –*
- *montages door alledaagsheden heen doen gaan –*
- *het geschrevene berustend publiek doen zijn.*

Stem van slachtoffers.

En laten we het maar gelijk enigszins provocatief opschrijven: de stemmen van doden vallen niet meer als stemmen van anderen te ontrafelen met hermeneutiek. ⁽⁴⁾ Misschien was dat wel vòòr 1997 te doen, tot het jaar waarin SixDegrees het mogelijk maakte om op internet een persoonlijk profiel aan te maken en vrienden te koppelen aan jouw profiel. Misschien dus nog wel toen in de filosofische arena nog denkers als (post-)Heideggerianen, (neo)existentialisten en postmodernisten + (psychoanalytische) nazaten dominant waren. Niet dankzij Taylor c.s., overigens. Met het begin van Facebook in 2004 was het gedaan met hun welhaast onaantastbaar dominante posities. Rare, bijzondere, moeilijk toegankelijke, afwijkende, tegendraadse doordenkers als Avital Ronell ⁽⁵⁾, François Jullien en François Laruelle gingen op de schouders van al die giganten staan en scharrelden zich naar vernieuwende voederplekken. Die voederplekken vonden ze maar zeer ten dele bij mainstream-auteurs. De oude rot Bruno Latour kreeg gelukkig veel meer aandacht dan daarvoor en boeken van Walter Benjamin, Maurice Blanchot en Michel Foucault werden in het Nederlands heruitgegeven. Op één enkele

⁴ Gert-Jan van der Heiden (2012). De stem van de doden. Hermeneutiek als spreken namens de ander. Nijmegen: Van Tilt.

⁵ Avital Ronell, Diane Davis (2008). The ÜberReader. Chicago USA: Un. of Illinois.

uitzondering na zijn echter de drie tegenmachtige boeken van Ronnell, Jullien en Laruelle (nog) steeds niet in het Nederlands beschikbaar. Het lijkt erop dat ze in de Nederlandse academische milieus vroegtijdig zijn gecancelld. NB Laruelle is inmiddels een stem van een dode; de andere twee leven.

Ons NL-rariteitenkabinet van gelukzoekers en het goede leven is zowel vanuit de breedte (leefdomeinen) als over grenzen heen vanuit zuidelijk Europa en natuurlijk het Oosten gevoed. Tevens zijn denkpatronen vanuit design, kunst en straatculturen dapper op de voorgrond getreden. Academische discours zijn door krachten van onderaf naar universitaire en lectorale arena's terugverwezen. *Blijf van me/ons af*, galmt het in het alledaagse. Praktijken handhaven en ontwikkelen zich graag van onderop. Zoals muzikanten die hun eigen muzikale werelden in beeld brengen (orbis pictus) door geluidgevend instrumenten te maken en alledaagse geluiden zoals dat van een naaimachine ⁽⁶⁾ in hun composities mixen.

Voor velen van alle leeftijden zijn manga, internet, boektok, streetart en plaatjesboeken de belangrijkste informatiebronnen. 'Ik lees alleen m'n telefoon', vertrouwde een bijzonder aardige, klantgerichte, supermodern geklede en gekapte serveerster ons toe in Utrecht. Echt waar! Die vrouw heeft geen last van andermans intellectueel gedoe; zij wil hoogstwaarschijnlijk geen slachtoffer van wat dan ook zijn. Er zijn heel weinig intellectuelen die zich verzetten tegen de koppeling van ethiek aan politiek, zoals Alain Badiou bepleit. Om de stemmen van de slachtoffers (victims) uit handen van de voor hen het woord voerende intellectuelen te halen, dienen ethiek en politiek te worden ontvlecht. ⁽⁷⁾ Waarvan akte, schrijven we het dominante gedrag van moderne jongeren na.

⁶ Tom Waits gebruikte het geluid van de naaimachine als onderliggend ritme in het nummer Babbachichuija. Dit nummer is bij ons weten exclusief te vinden op: Bart Hopkin (1998). Orbitones. Scotland: Ellipsis Art. <https://www.schott-music.com/en/new-releases.html>

⁷ François Laruelle (2013, 2017). Anti-Badiou. London/New York USA: Bloomsbury Publ. Idem (2015). Intellectuals and Power. Cambridge: Polity Press.

Leeswijzer.

Deze alinea is bedoeld voor liefhebbers van leeswijzers. De kerngedachten van dit boek staan in het hoofdstuk 'Gebaren – wenken – plekken'. Een uitgewerkte concretisering van de kerngedachten geeft de casus in dwaalspoor 15. De rest zijn ter-zake-doende bijzaken; dwaalsporen die nodig (b)leken in het licht van de doordenkelijke volgorde. ⁽⁸⁾

Dwaalsporen.

Zonder associatief-speculatief doordenken, toegespitst in gefragmenteerde & fragmenterende dwaalsporen, valt een zoektocht samen met een verzameltocht door eerder openbaar gemaakt teksten. De zoektocht van een verzamelaar zoekt dan doelgeïënteerd en koestert niet het onbekende en onconventionele omarmend + liefdevol. Leren/studeren wordt dan al snel begrijpend lezen, selectief overschrijven en inpassend herkauwen. Een verzameltocht steekt soms de helpende hand uit naar een zoektocht van een zoeker. Een zoeker leest die hand echter anders dan een verzamelaar. De zoeker laat de ont-gading (= het onbekende & onconventionele & ongeselecteerde bekende en conventionele) toe, naast het geselecteerd bekende en conventionele (gading). Een verzamelaar zoekt alleen het spekkie voor zijn/haar/hen bekkie. ⁽⁹⁾

⁸ Denklijk betekent waarschijnlijk, vermoedelijk of misschien. Het geeft aan dat iets aannemelijk is, oftewel dat je het je gemakkelijk kunt indenken dat iets zo is of zal gebeuren. Het is een bijwoord of bijvoeglijk naamwoord dat aangeeft dat iets sterk wordt verwacht, maar nog niet 100% zeker is. Zie verder: Gert R. Rebergen (april 2026). Associatief-speculatieve reeksen. Rotterdam: BNB.

⁹ *Iets van je gading vinden* betekent iets vinden wat naar je zin is, iets vinden wat je lekker of mooi vindt, iets vinden wat je leuk vindt en daarom wilt kopen. *Gading* is afgeleid van het Middelnederlandse werkwoord *gaden*, dat overeenkomen, passen, voegen betekende, maar ook behagen, bevallen. *Gading* had langgeleden al betekenissen als iets wat overeenstemt met iemands wens en behagen, genoeg, zin. F.A. Stoet geeft een verouderde variant van *van iemands gading zijn: van iemands gewei zijn*. *Gewei* betekent hier eigenlijk voedsel, aas. Een moderne variant is *dat is spekje voor mijn bekje* of *dat is spekkie voor mijn bekkie*. Zie:

Dwaalsporen van de non-gaden (= niet passende) zoekers breken c.q. fractaliseren (fractus = gebroken) zo geduide eenheidbrengende concepten voor het denken en doen. Breuken geven ruimte aan ongekende krachten.

Louky Scheltema ⁽¹⁰⁾ verbeeldde de 'Dwaalgast onder de dwaalgasten' in staal, glas, zink en takken. "Lopend in park en bos kan de bezoeker veranderen in een dwaalgast, uitwijkend naar kunst en natuur." Wikipedia zegt dat een dwaalgast (of zwerfgast) een dier is, meestal een vogel, dat buiten zijn normale verspreidingsgebied of trekroute wordt waargenomen. Deze dieren zijn vaak verdwaald door bijvoorbeeld stormen of navigatiefouten.

Dwaalgasten zijn eigenlijk best wel een beetje zielig. De weg kwijt raken, is zelden aangenaam. Dat weet de Engelse kip maar al te goed want die kip onderstreept de kwaliteit van ons vrezende. Immers, a chicken underscores fearfulness. ⁽¹¹⁾ Een bange kip kan zichzelf dagenlang, zelfs weken, ophokken. Da's sielu-ug, toch?

Voor vogelaars is het ontdekken van een dwaalgast een bijzondere gebeurtenis. De fauna-dwaalgast is daarentegen een hele gewone exoot. Mens-dwaalgasten behoren tot het uitschot (= het minder goede, het onbruikbare). Bij de mensdwaalgasten zet 'het minder goede' zich via 'van inferieure kwaliteit' voort in de betekenissen 'afval, bocht, tuig van de richel'. De mens die door bijvoorbeeld binnenhuiselijke problemen, minimaal onderwijs, armoede, verkeerde vrienden en pauperbuurten zijn getekend, zien we niet als een bijzondere gebeurtenis; ook niet als gewone exoot die we op de vensterbank gaan bekijken.

Medemensen zien mens-dwaalgasten als woeste, wrede, wilde, barbaarse personen, die in de categorieën savagery & barbarism thuishoren. De civilisatie wil geen oog (meer) hebben voor dergelijke

<https://onzetaal.nl/schatkamer/lezen/uitdrukkingen/iets-van-je-gading-vinden>

¹⁰ Huis Bergh (2026). Wandelroute Kunst. 's-Heerenberg, april t/m mei 2026. <https://www.loukyscheltema.com/expositie/534361378.html>

De foto van het beeld op de volgende pagina is gemaakt door de auteur van dit boek.

¹¹ Met dank aan: Eduardo Kac, Avital Ronell (2007). Life extreme. An illustrated Guide to New Life. Paris: Disvoir/Encouters, pag. 18.

bijzondere gasten, omdat ze lastgevend (kunnen) zijn. Intellectuelen maken filmpjes, puzzelen op de verschillen tussen savagery & barbarism, pleiten voor bodycams en het dragen van wapenstokken. Daarnaast wijzen ze op het heel vervelende wachtlijstensysteem. En het zorgsysteem zit onaangenaam bekneld + de treinconducteurs worden regelmatig bespuugd (door ...).

<p>Intellectuals, on both the right and left, do not concern themselves with victims, but only with transcendentals that are mediated, turned into media-friendly concepts. These include classical philosophical transcendentals like justice, truth, the rights of man or human rights, fairness, justifiable violence, etc. ⁽¹²⁾</p>	<p>Intellectuelen, zowel aan de rechter- als aan de linkerkant van het politieke spectrum, bekommeren zich niet om de slachtoffers, maar uitsluitend om transcendente begrippen die gemediatiseerd en tot mediavriendelijke concepten gemaakt zijn. Het gaat hierbij om klassieke filosofische begrippen zoals rechtvaardigheid, waarheid, mensenrechten, billijkheid, gerechtvaardigd geweld, enzovoort.</p>
--	---

¹² François Laruelle (2015). Intellectuals and Power. The Insurrection of the Victim. Cambridge/New York USA: Polity Press.

2. Schildering

Wat hier de kwestie is? Uit nieuwe vaatjes tappen vanwege de troostende gedachte dat het af-&toe-getapte vernieuwend zou kunnen doorwerken.

Een nieuw vaatje vereist een zoektocht. Een nieuw vaatje lijkt misschien 100 % nieuw, maar blijkt meestal een extensie te zijn: een functionele toevoeging aan iets dat al bestaat.

Zoals de gevangenisinspecteur die de cel van Antonio Gramsci inspecteerde aangezien laatstgenoemde jarenlang met veel overgave z'n notitieboekjes volschreef. De inspecteur constateerde dat Gramsci slechts een gefragmenteerd allegaartje vaagheden, onsamenhangende begrippen en regelrechte nonsens opschreef, een labyrint van notities die ontsproten aan zijn getroebleerde geest. ⁽¹³⁾

In een grootse arena wandelen zo'n 30 figuren ⁽¹⁴⁾ kriskras door elkaar. Ze zijn allemaal goed gekleed en beschikken over de gave van het woord. Hun gebaren passen bij wat ze willen zijn. De voortdurende herhaling van eendere woorden, gebaren, wenken op verschillende plekken, onderstrepen de verworven posities onderling. De onderlinge verhoudingen wijzigen zich door de tijd heen weinig. Soms is er zoiets als een bescheiden ondergrondse beving met ietwat impact. Een ander moment roert het klootjesvolk zich op de tribunes. Het volk beweegt nou eenmaal, maakt geluid, verplaatst zich, gooit iets, wil aandacht door gekochte en zelfgemaakte vuvuzela's te laten schellen. Om die 30 hoofdfiguren heen

¹³ Antonio Gramsci (2019). Alle mensen zijn intellectuelen. Notities uit de gevangenis. Nijmegen: Van Tilt, pag. 22. Zie ook bijvoorbeeld: Te Elfder Ure 28 (1981). Marxistische staatstheorie 2: Gramsci. Nijmegen: SUN.

¹⁴ 'Figuren' staan in associatieve zin voor de 30 mensenrechten, in handen van politici, opiniërende media-BN'ers, burgerwachters, nette burgers.

zwermen honderden insecten ⁽¹⁵⁾.

De hoofdfiguren + bijbehorende zwermen dragen samen de verantwoordelijkheid voor het samen-worden, voor het maken van relaties, voor het relationeel zijn van menselijke en niet-menselijke verbindingen, voor de gewenste sym-poëtië. De 30 rommelen er alleen en in groepjes lustig op los. De zwermen zwermen op basis van een soort van Pacten van Pan ten dienste van hun betalende figuur. Niemand weet precies wat die Pacten van Pan behelzen. Het schijnt ook niet nodig te zijn dat al die Verdragen (pacten) van Alles (pan) op straat komen te liggen. De straten verdragen dergelijke verdragen niet. Op straat bestaat geen Alles, ook geen Alles-verdragen. Buiten de arena wisselen bij (opkomend – vol – afnemend) daglicht e-bikes, fatbikes, fietsen en bussen van plek, worden verzamelplekken actief, wandelen pensionado's hun dagelijkse wandelingetjes met het witte poedeltje, worden winkelschappen gevuld en brengen pakketdiensten hun pakjes op de ingeplande plekken. Na de dag komt ruimte voor sym-poëtische krachten die nachtlucht prefereren. Dagkrachten gebruiken de schemering (twilight) om zichzelf onopmerzaam te stellen, nachtkrachten om zich juist attent te stellen. De dag is aan dagkrachten, de nacht aan nachtkrachten. Het verschil van dag en nacht is echter niet omgezet in *carpe diem* versus *carpe noctem*. Pluk de dag en pluk de nacht vormen tezamen de aansporing om alle tijd en ruimte optimaal te plukken. Maar dat impliceert niet dat de dag en de nacht hun eigen singuliere object-status konden behouden in die gezamenlijke betekenis van aansporing tot. In de verbindende veralgemening tot aansporing leverden de dag en de nacht de zicht-/er-/herkenbaarheid van hun onderling verschillende doorwerkingen in. Scherper genoteerd, het verschil is ondermijnd door het primaat van de dagorde, van *carpe diem*, van licht. Het 'Formele Pact van Alles op de Dag' dringt door tot in de nacht. De handhaving van het Pact van Alles op de Dag is 24/7 een politionele maatschappelijke toezichtstaak. Het 'Pact van Alles in de Nacht' ontsnapt echter grotendeels aan de uitoefening van die maatschappelijke taak. De politie kan niet 24/7 overal altijd met dr/dwingende handhavingskracht aanwezig zijn. En NL wil ook zeker

¹⁵ Zwermende insecten staan in associatieve zin voor slippendragers, adviseurs, lobbyisten, communicatiespecialisten, hele trouwe ambtenaren, redactiemedewerkers, vele journalisten, enz. enz.

geen permanente surveillance-staat worden. Het lijkt erop dat sinds de zestiger jaren van de vorige eeuw het Pact van Alles op de Dag de handen in een heeft geslagen met het Pacht van Alles in de Nacht. Het klootjesvolk verzette zich tegen de verdergaande detaileringen van de formalisering van het DagPact + de identieke politionele handhavingsstrategieën met betrekking tot het NachtPact. Alsof er geen verschil bestaat tussen dag en nacht. De politieagenten hadden daarna al gauw door dat het hun niet gaat lukken om het NachtPact op dezelfde manier te handhaven als het DagPact. Enerzijds vroeg de politie aan de organisatie van de gemeenschap der gemeenschappen (politiek) om meer capaciteit en misschien ook wel wapens. Anderzijds werkte men de sociale politionele functie uit naast de handhavingsfunctie. De volgorde werd: eerst verbinden, daarna handhaven; oftewel: eerst het gesprek aangaan, daarna repressie. Het aangaan van het gesprek = tweeslachtig: a. in contact komen, en b. het stellen van grenzen. De volgorde (eerst a., dan b.) fixeerde zich al in de 70'er jaren. Tot de 60'er jaren kon het groepje landlopers, plaaggeesten, mafkezen en zonderlingen die zich geen Dag-grenzen lieten stellen, eenvoudig geïsoleerd worden door de handhavingsautoriteiten; al dan niet met behulp van bewaakte stadsmuren en om 22.00 uur gesloten toegangspoorten, politiecellen, platleggende spuitjes en gesloten psychiatrische afdelingen. Na de 60'er jaren verdwenen de barricades waarmee het Pact van Alles op de Dag zichzelf beschermde. Tegelijkertijd groeide het verzet tegen de feodale heerschappij van het Pact van Alles op de Dag, zowel op de dag als in de nacht. ⁽¹⁶⁾

¹⁶ Deze schildering is geïnspireerd op diverse publicaties, onder meer van Kristien Hens (Microben) en Donna Haraway (Wanneer soorten kennismaken). Ik noem ook nog graag drie een beetje rare referenties:

- Henry D. & Frances T. McCallum (1965). *The Wire that Fenced the West*. Norman USA/London: Un. Of Oklahoma Press.
- Bob Dylan (1977). *Barbed Wire Blues*. Bootleg. The Amazing Kornyfone Label; SODD011. Op het inlegvel van deze witte LP staat het tekstje: "The story so far: As twilight approached, the tables were turned. No longer did the Bee People feel obliged to grovel at the feet of the Uppers. Their time had come and they were going to let Every-person know it. Standing about eight krel, Ral, the Speaker, took the command. His steel frame and green eyes set off all who may doubt his forthrightness. Above the rare treasures,

Tot vandaag de dag (b)lijkt er nauwelijks iets op voornoemd vlak veranderd. De detailleringen van ‘het gesprek aangaan’ en ‘grenzen stellen’ zijn geïnstrumentaliseerd in:

- praatje maken om in contact te komen;
- cameratoezicht;
- bodycam;
- samenscholingsverbod;
- registratie op politiebureau;
- gebiedsverbod;
- strafbaar feit vaststellen;
- gepleegd strafbaar feit opvolgen.

De volgorde van toepassing van deze instrumenten dient protocolair te worden aangehouden. De volgorde van toepassing van deze instrumenten stapelt met name waarschuwingen op waarschuwingen, in afwachting van een door het bevoegd gezag in vivo dan wel met beelden vastgesteld strafbaar feit. Tegelijkertijd leren het DagPact en NachtPact de grenzen van hun barricades beter te verdedigen. Anno 2026 worstelen de politiek, de media, burgerlijke instanties en (groepjes) burgers met stormachtige windvlagen die zo nu en dan vanuit het Pact van Alles in de Nacht aan de oppervlakte het Pact van Alles op de Dag trotseren. Het NachtPact spant overdag prikkeldraden (barbed wires) over de alledaagse straten. ⁽¹⁷⁾

saved from the hoards all these days, he spoke to them all, barely visible through the fire.”

- Bob Dylan (08-12-1975). The Hurricane Carter Benefit. Bootleg. New York City: Madison Square Garden. Op het inlegvel van deze witte LP staat het tekstje: “The story so far: Back to the Region of Red the forces of Good And Wholesomeness were readying their most awesome assault against the people Nightmares. It was not the first time they had tried. And it would not be the last. The hostilities between Good and Bad had been raging for many, many years and even though a Pact of Pan existed.”

¹⁷ De casus van de Zaandamse hoodvlogger uit 2016 geeft nog steeds een treffend beeld van de moderne en actuele verbinding van het DagPact en het NachtPact. Dat de (door derden zogenoemde) treitervlogger later z’n excuses heeft gemaakt omdat hij ietwat te ver is gegaan met z’n vlogs, laat onverlet dat de casus het bovenstaande verhaal vertelt als eigen ding-/gebeurtenisvertelling, zonder het morele vingertje tegen de hoodvlogger en diens kompanen op te steken.

30 figuren.

De 30 figuren in de arena die mensenrechten heten, geloven graag dat ze allemaal alle dag- en nachtkrachten in het vizier hebben. Ze rekken hun denken op, voorbij verschillende plek-specifieke krachten. De eenheid in woord slash gebaar slash wenk gedurende de dag en de nacht, is hun heilig huisje. In principe komen ze dan ook allemaal in aanmerking voor de positie van dagburgemeester. Maar geen van allen zal ooit nachtburgemeester worden. Die eer is aan de straat, aan het alle-daagse slash alle-nachtelijke; aan het gemene ⁽¹⁸⁾ nachtklootjesvolk. De orde van de nacht kan volgens de 30 niet wezenlijk verschillen van de orde van de dag. Want nog nooit hebben zij gezien dat de dood als een dief op de dag komt. De lege, pikzwarte, volstrekt onbekende ruimte die de uitdrukking 'holst van de nacht' impliceert, heeft geen soortgelijk vriendje overdag. Het daglicht is door god geschapen, de schoonheid van de zwarte nacht is daarentegen niet meer dan een menselijke aberratie. Het licht van de dag kan oplichten, het donker van de nacht kan niet oplichten, slechts zoets als opdonkeren (aanzwarten). Het volle licht geeft inzicht, opheldering, verduidelijking; of sterker: verlichting – immers, nieuwlichters hebben het licht gezien. Bij dag hoort het tij, bij nacht het ontij; de voordeur zit niet voor niets 's nachts op slot én op de knip. Zwart stelt zich gelijk aan de afwezigheid van licht, terwijl wit zich niet als afwezigheid van donkerte laat omschrijven. Mensen beschouwen zich dominant als dagjesmensen; naar verhouding in veel mindere mate als nachtjesmensen. De slogan van een queer persoon levend in NYC = Survive the Night!

Elk ding, elke gebeurtenis, vertelt z'n vertelling anoniem, ook als een mens in de vertelling verschijnt. Voor het ding/gebeurtenis casus is de mens slechts een object, een ding. Deze dwaallijn lijkt me op z'n minst relevant voor het vervolghet verhaal. Misschien niet voor een lezend subject dat zich niet tot object wil laten reduceren. 😊 Jammer dan! Ik schrijf nou eenmaal om anders te leren denken en praten.

¹⁸ Gemeen betekent zowel *gewoon*, als *verachtelijk*. Aanjagers van stormaanslagen vanuit de tribunes zijn voor overtuigde hoeders van de DagPacts niets meer dan exemplaren van het gemene klootjesvolk, zoals provocateurs, grenszoekers, kunstspuiters, mafkezen, nachtbrakers en zonderlingen. Zij vallen voor de DagPacts onder de werking van de Pacts van Alles in de Nacht.